Shema Yisrael

Yaakov Shwekey

1. He raised his hand to wave goodbye, saw the pain in mother's eyes, who left her little precious boy of four. In a citadel of ashen stone, that preached a faith unlike his own, perhaps he just may yet survive this war.

In a shadows stood a man in black.
"My child," he said, "you must not look back."
Yet one image lingered, the tears on her face, and mother's words from their last embrace.

Ref.: Shema, Shema Yisrael, know that there is but one God above, when you feel pain, when you rejoice, know how he longs to hear your voice, Hashem Elokeinu, Hashem Echad.

2. Deep within the iron gate, far from the stench of war and hate, he knew not of a world gone insane.
"You must believe us," he was told,
"our faith alone can save your soul, please let us heal your wounds and ease your pain."

He tried not to forget his past, his home, but he was so very young and all alone. While visions of his shtetl, so vivid and clear, began to fade, and all but disappeared.

Ref.:

3. The winds of war had finally passed, one man took on a sacred task, to bring the scattered Jewish children home. He travelled far, from place to place, a quest to reignite the faith of those sent into hiding long ago.

He entered the fortress grey and cold,
"Your kind is not among us," he was told.
"Hashem above," he whispered, "please don't let me fail,"
as he began to sing Shema Yisrael.

Ref.: 2x

1. Pozvedl dlaň a zamával, v matčiných očích zahlíd' žal, vždyť opouští své dítě čtyřleté. V pevnosti se zdí kamennou, jež káže víru podivnou snad přežije dny války prokleté.

Ze stínu zní hlas muže v černém: "Neotáčej se zpět, dítě mé."
Jen vzpomínka zbyla: slzy loučení, matčina řeč v posledním objetí.

Ref.: Shema, Shema Yisrael, věz, že je Bůh jeden nad námi, když trápíš se, když radost máš, věz, jak touží zaslechnout tvůj hlas, Hashem Elokeinu, Hashem Echad.

2. Za bránou pevnou, železnou, je válka pouhou ozvěnou, nevěděl, že svět kolem zešílel. Říkali: "Věř bez váhání, víra tvou duši zachrání, nech nás, ať bolest tvou vyléčíme."

Na svůj dům nechtěl ztratit vzpomínky, byl však osamělý a tak mladinký, až obrazy z mládí, dřív jasné jak den, už vybledly a on je poztrácel.

Ref.:

3. Pak ztichly větry, bojů hluk, a muž se chopil úkolu, přivést zpět dav židovských maličkých. Cestoval v dál i tam i zpět a toužil víru rozhořet v srdcích těch už před léty ukrytých.

Až vstoupil za zeď šedou, kamennou, "Nikdo z tvých není tu," na přivítanou, řekli mu, on zašeptá: "Hashem, nezklamej," a zpívá z plných plic "Shema Yisrael".

Ref.: 2x